

דף סז.

עין משפט א.

או"ח סימן שא פעיף כג.

כז. יוצאים בכגד עם מיני פעמונים תפורים או ארוגים בהם, והוא שאין משמיעים קול בשבת ש.

עין משפט ב.ג.

או"ח סימן שא פעיף כז.

כז. לא. יוצאין בכל דבר שהוא משום רפואה ת, אבל אם עושה מעשה ואינו ניכר שזה משום רפואה אסור משום דרכי האמורי. ויש מי שחושש בכל קמיע שאינו מומחה משום דרכי האמורי א.

דף סז:

עין משפט א.

יו"ד סימן קעט פעיף ג.

ג. ד. האומר פתי נפלה מפני, או נפל מקלי מידי, או בני קורא לי מאחרי, או צבי מפסיק אותי בדרך, או שעבר נחש מימינו או שועל משמאלו, ועפ"ז עושה ניחוש ואינו יוצא לדרך או אינו מתחיל מלאכה, אסור ב.

ג. ה. המנחשים ב חולדה ובעופות ובכוכבים אסור. וכן האומר לחבירו אל תתחיל לגבות ממני החוב בשחרית ד או במוצאי שבת או במוצאי ר"ח אסור, ה"ה האומר תשחוט התרנגול הזה שקרא כמו עורב,

ש. וואף שהקטנים לובשים אותם והם המשמיעים הקול אסור דהוי כמאכילו איסור בידים, מ"א ס"ק ל"ה.

ת. כגון שן שועל חי שתולין למי שישן יותר מדאי שיתעורר משנתו, וכן שן של שועל מת תולין למי שאינו יכול לישון כדי שישן, מגמ' דף ס'.

א. ויש לחוש לכתחלה לדעה זו לדעת השו"ע כשהביאה בשם יש אומרים אחרי סתמא.

ב. מברייתא בסנהדרין דף ס"ה ע"ב.

ג. מברייתא בסנהדרין דף ס"ו ע"א.

ד. ואם אינו מוציא הדברים בפיו, אלא מחשב בלבו ונמנע מעסקיו ע"י ניחושים אלו מותר. פ"ת אות ג'.

או תרנגולת זו שקראה כמו תרנגול ג"כ אסור.

הגה: י"א דאם אינו אומר הטעם למה מבקש לשחוט התרנגול או התרנגולת, אלא אומר סתם ה' תשחטו תרנגול או תרנגולת זו, מותר וכן המנהג.

ה. והש"ך כתב שעכשיו ראיתי מנהג שאומרים בפירוש שחטו תרנגולת זו שקראה כתרגול, ונראה דס"ל כדעת המתירים בב"י.